

خبرها

پایه‌ریزی یک شورای هماهنگی جدید

ایستنا : سجادی سخنگوی جبهه پیروان خط امام و رهبری با تأکید بر اینکه در انتخاباتد شوروها و مجلس خبرگان نیروهای اصولگرا می‌توانند شورای هماهنگی جدید را پایه‌ریزی کنند، گفت : ما بر این باور هستیم که گام چهارم جناح اصولگرا انتخابات خبرگان است و جبهه پیروان شرکت فعال در آن خواهد داشت. ما این مجلس را دارای اهمیت ویژه می‌دانیم و بنیای نظمران نیز مراجع، جامعه مدرسنین و روحانیت مبارز که ارزش ویژه‌ای برای ما دارند است.

مشارکت: دلایل عدم صدور مجوز نشریه ما چیست؟

ایستنا : سعید شریعتی رئیس کمیته اطلاع‌رسانی جبهه مشارکت ایران اسلامی با اعلام اینکه تاکنون نامه وزارت ارشاد و هیات نظارت بر مطبوعات مبنی بر مخالفت با درخواست صدور مجوز روزنامه ایرانیان از سوی جبهه مشارکت دریافت نشده است، گفت : از همین رو دلایل رد درخواست صدور مجوز روزنامه برای ما معلوم نیست لذا مشارکت خواهان توضیح حیات نظارت بر مطبوعات در این مورد است. وی گفت که به محض دریافت نامه وزارت ارشاد و هیات نظارت بر مطبوعات دلایل عدم صدور مجوز روزنامه ایرانیان را مطالبه می‌کنیم. شریعتی تصریح کرد: در صورتی که این ادعای آقای ظهوریان مدیر نشریات داخلی وزارت ارشاد را بپذیریم که این وزارتخانه با مجوز روزنامه مشارکت موافق بوده اما به دلیل مخالفت برخی از اعضای هیات نظارت بر مطبوعات مجوز داده نشده است، باید از وزیر ارشاد پرسید که بر چه اساسی وعده‌ای می‌دهند که توانایی انجام آن را ندارند.

مشکینی، مصباح و هاشمی یکی هستند

ایستنا : اسدالله بادامچیان عضو شورای مرکزی مؤتلفه گفت : اختلاف نظر بین آیت‌الله مشکینی، مصباح‌یزدی و هاشمی‌رفسنجانی از جنس اختلاف در برداشت از احکام فقهی است زیرا در سطح کلان همه این بزرگواران با هم یکی هستند. وی با بیان این مطلب درباره حضور هاشمی‌رفسنجانی و مصباح‌یزدی در انتخابات آتی مجلس خبرگان رهبری اظهار داشت : هر بزرگی در جایگاه خود مؤثر است، همه تأثیرات خود را بر انتخابات دارند.
»

انتقاد موسوی لاری از نظارت شورای نگهبان بر انتخابات شوروها

ایستنا : عبدالواحد موسوی لاری وزیر سابق کشور با یادآوری اینکه فلسفه اصلی شورای نگهبان تطبیق مصوبات مجلس با شرع و قانون اساسی است تصریح کرد : «اگر بنا باشد مسئولیت نظارت بر انتخابات شوراهای به مسئولیت های شورای نگهبان اضافه شود، مسئولیت اصلی تحت شعاع قرار می‌گیرد.» وی با اشاره به سابقه نحوه رسیدگی به صالحیت کاندیداهای اصلاح طلب از سوی شورای نگهبان گفت : «ناکام داره که در گذارنی مسئولیت نظارت در انتخابات شوراهای از مجلس به شورای نگهبان در ذهن مردم شرایط و اتفاقات آن سال‌ها را تداعی کند و موجب حضور کمرنگ آنها در انتخابات شود.»

سخنرانی حجاریان درباره صلح

شرق : «از کایوس کائوس تا رویای کاسمبوس» عنوان سخنرانی اسمجد حجاریان؛ عضو شورای مرکزی جبهه مشارکت است که عصر امروز و به دعوت حوزه شمال تهران این حزب برگزار می‌گردد. این سخنرانی در ادامه سلسله جلسات «چه باید کرد؟» در قالب تبیین جایگاه صلح در روند دموکراسی خواهی ایراد می‌شود. این جلسه از ساعت ۱۷/۳۰ دقیقه در محل دفتر مرکزی مشارکت آغاز می‌شود.

اطلاعیه تحکیم برای صالحی نجف‌آبادی

شرق : دفتر تحکیم وحدت به مناسبت درگذشت آیت‌الله صالحی نجف‌آبادی اطلاعیه‌ای صادر کرد. در این اطلاعیه آمده است: «خبر درگذشت فقیه‌عابدیقدر و دانشمند دگردانشش دینی جامعه دانشگاهی را در غم از دست‌دادن یکی از سرمایه‌های علمی و دینی کشور عزادار نمود.» در این اطلاعیه همچنین از عدم توجه رسانه‌های رسمی به چنین شخصیت‌هایی انتقاد شده است.

توفیقی: نظام، امنیت فعالیت دانشجویان را تأمین کند

ایستنا : جعفر توفیقی وزیر سابق علوم، تحقیقات و فناوری اظهار داشت : «فعالیت‌های دانشجویی ماهیتاً انتقادی است و گاهی ممکن است گزنده باشد، اما نظام باید آن را به رسمیت بشناسد و در برخورد با دانشجویان حوصله بیشتری به خرج دهد.» وی همچنین گفت : علت بیرونی رنگ‌رنگ شدن ناآرامی دانشجویان در عرصه سیاسی منثار از فضای امنیتی بیرون از جامعه است که شاید خیلی نوانسته فضا را برای حرکت‌های سیاسی دانشجویی آماده کند، لذا دانشجویان فعالیت‌های سیاسی خود احساس علم امنیت می‌کنند. البته گاهی برخی از یادداشت‌ها و دستگیری‌ها و بهایی که دانشجویان برای فعالیت‌های سیاسی خود پرداخته‌ت نیز بی تأثیر نبوده است. پس بهتر است نظام، امنیت فعالیت سیاسی دانشجویان را تأمین کند هرچند اگر این فعالیت‌ها تا حدی هم به بعضی از مسائل‌های نظام برخورد کند، باید آن را تحمل کرد چرا که این امنیت باعث اوج‌گیری فکر دانشجو و تشدید جریان‌های فکری می‌شود و در بلندمدت آثار مثبتی دارد.»

بررسی جبهه اصلاحات در مجمع نیروهای خط امام

ایستنا : حمید قزوینی سخنگوی مجمع نیروهای خط امام با اشاره به اینکه در جلسه دوشنبه شب شورای مرکزی مجمع نیروهای خط امام(د) (دبیرکل مجمع هیئت‌مدیره و وضعیت انتخابات خبرگان و تلاش‌های مجمع روحانیون و مجمع مدرسن توضیحاتی ارائه کرد، اظهار داشت : همچنین در مورد فضای سیاسی کشور از سوی دبیرکل توضیحاتی ارائه شد. وی با بیان اینکه هم‌نشین غریبانی عضو شورای مردمی تشکل متبوعش درباره وضعیت جبهه اصلاحات مطالبی را بیان کرده است، گفت : این عضو شورای مرکزی به نقد عملکرد جبهه اصلاحات پرداخت و بر ضرورت تحرک و پویایی این جبهه تأکید کرد.

سخنرانی زیدآبادی و پیمان

گروه سیاسی : سلسله جلسات تحلیلی جنبش مسلمانان مبارز روز جمعه برگزار می‌شود. در این جلسه که از ساعت ۹/۴۰ آغاز می‌شود، احمد زیدآبادی و حبیب‌الله پیمان سخن خواهند گفت. احمد زیدآبادی در این جلسه درخصوص روابط ایران و جهان سخن خواهد گفت. این جلسات در هفته یکی بار در منزل حبیب‌الله پیمان در خیابان ظفر برگزار می‌شود.

نقدی بر پویش سیاسی دانشجویان در سال‌های اخیر

فعالان فضایی

حمیدرضا جلابی پور*

اگر به مصاحبه‌ها و بیانیه‌های فعالان سیاسی (عمدتاً دانشجویان فعالی که به تحکیمی‌های علامه معروف هستند) توجه کنیم با سؤال ظریفی مواجه می‌شویم که ارزش بررسی دارد. آنان در اهمیت جنبش دانشجویی چنین ابراز می‌کنند که حرکت دانشجویی پیش‌از جنبش دوم خرداد بود و یکی از علل پرروی خاتمی و اوج‌گیری اصلاح طلبی فعالیت تحکیمی‌ها بوده است. اگر این ارزیابی را مفروض بگیریم (که نگارنده نیز به چنین ارزیابی‌ای معتقد است) اینک این سؤال پیش می‌آید پس چرا «تحکیمی‌ها» که هادایت کننده سیاسی حرکت دانشجویی بودند، هم اکنون وضعیشتان چنان آشفته شده که حتی قادر نیستند فعالیت‌های درون تشکیلاتی خود را در محیط دانشگاهی سازمان دهند. به عبارت دیگر چرا تحکیمی‌هایی که روزی قادر بودند در جنبش اصلاحی و کلان کشور و در شکل‌گیری دولت اصلاحات ناگزیرگذار باشند کم‌اتنوب به جایی رسیده‌اند که در رقت و فتنِ امور اولیه تشکیلاتی و داخلی خود با مشکلات و ناتوانی‌های اساسی روبه‌رو هستند. در بررسی فراز و فرود مذکور هم می‌توان به علل بیرونی و هم علل درونی اشاره کرد. به نظر من مهمترین علت بیرونی در فروکش کردن فعالیت دانشجویی ناتوانی جنبش اصلاحی در نهادهین کردن (و قانونمند کردن) اهداف و وعده‌هایش بود (یا به واسطه موانعی که دولت پنهان در راه تحقق جنبش اصلاحی با ایجاد هر ۹ روز یک بحران، پیش پای این جنبش گذاشت). مقصود اصلی این نوشته بررسی علل بیرونی نیست بلکه کوشش می‌کند با ذکر شش علت درونی، ناکامی فعالان سیاسی دانشجویی را در سال‌های اخیر توضیح دهد.

۱ – علت اول، جابه‌جایی اهداف موسمی با اهداف دائمی جنبش دانشجویی است. هدف دائمی جنبش دانشجویی «دفاع از عرصه عمومی تقد و بررسی» درباره مهمترین مسائل جامعه است. همیشه دانشجویان هدف مذکور را از طریق برگزاری آزادانه نشست‌های علمی، جلسات و تریبون‌ها و نشریات انتقادی با حضور صاحب‌نظران انجام داده‌اند. می‌توان گفت در شصت سال فعالیت دانشجویی دفاع از عرصه عمومی مهمترین اقدام جمعی و اثرگذار آنها بوده است. هدف موسمی جنبش دانشجویی وقتی رخ می‌دهد است که در جامعه زمینه ظهور یک جنبش کلان در دو سطح ملی (مانند فعالیت دانشجویان در دوران انقلاب و دوران اصلاحات) وجود داشته است و معمولاً جنبش دانشجویی پیش‌از این جنبش‌های فراگیر بوده‌اند. ولی پیش‌ازنی دانشجویان در جنبش‌های ملی به معنای پیش‌ازنی در تدوین استراتژی‌های مبارزاتی نبوده بلکه پیش‌ازنی آنان در انجام اقدامات ایثارگرانه و پیشبرد صادقانه مطالبات جنبش‌ها بوده است. از دوره دوم ریاست جمهوری خاتمی (۱۳۸۰) به بعد، تحکیمی‌ها به جای تأکید بر هدف دائمی جنبش دانشجویی بر هدف موسمی جنبش دانشجویی تأکید کردند. به بیان دیگر در شرایطی که جنبش اصلاحی کشور به عنوان یک جنبش کلان، با انواع گوناگون بحران‌ها و ناتوانی‌ها روبه‌رو بود تعدادی از «تحکیمی‌ها» به جای تأکید بر عرصه عمومی تقد و بررسی تمایل پیدا کردند که در نقش استراتژیست‌های یک جنبش کلان و دموکراتیک ظاهر شوند. تز عبور از خاتمی و تز انجام فرزندمونی اینترنتی همه علائمی از این جابه‌جایی اهداف دائمی با اهداف موسمی بود. از این رو در شرایطی که جنبش اصلاحی به رغم حمایت‌های مردمی یا مانع روبه‌رو بود، ایفای نقش پیش‌ازنی در تدوین استراتژی برای یک جنبش دموکراتیک (جنبشی که هنوز فعال نشده بود) از سوی تحکیمی‌ها فقط هزینه روی دست این می‌گذاشت که گذاشت. لذا این فعالان دانشجویی نه توانستند که جنبش دموکراتیک را به راه بیندازند و نه توانستند یک جنبش دانشجویی را در تعقیب هدف دائمی اش (که دفاع از عرصه عمومی تقد و بررسی بود) فعال کنند.

۲ – صرف نظر از غفلت تحکیمی‌ها در علت اول، علت دوم ناکافی‌ام این فقدان تحلیلی و تفکر پیشانه از چگونگی دموکراتیک کردن جامعه سیاسی ایران بود. به بیان دیگر آنها هیچ‌گاه در موردی تأثیرات دموکراسی در ایران را در نظر نگرفتند و به همین دلیل به جای تلاش برای دموکراسی‌سازی در ایران، به دنبال تحکیم نمودی آشکار پیدا می‌کرد. هم‌اکنون تشکیلات تحکیم مدرانه‌ترین تشکیلات در زنانه‌ترین محیط‌های اجتماعی است. جیسا اگر زنان نقش بیشتری در تشکیلات و مدیریت تحکیم داشتند وضع تحکیم با شرایط اقول فعلی روبه‌رو نمی‌شد. تحکیمی‌ها برای دموکراتیک و زنانه‌شدن تشکیلات خود بهانه‌ای ندادند زیرا آنان برای انجام آن با موانعی چون نظارت استصوابی روبه‌رو نیستند.

۵ – جدای از چهار علت فوق، علت پنجم فاصله گرفتن تحکیمی‌ها از «هویت دینی» انجمن‌های اسلامی بود. تحکیمی‌ها حقیقتاً با اصل تبعیض‌آمیزی خودی و غیرخودی موافق نبوده و نیستند؛ حقیقتاً از انحصارطلبی نسبت به سکولارها (که در جامعه ما از لحاظ حقوق سیاسی، مدنی و فرهنگی با تبعیض روبه‌رو هستند) ناراحت بودند و هستند، ولی این نگرانی‌ها هیچ‌کدام دلیل نمی‌شود که انجمن‌های اسلامی از هویت دینی خود را به‌عین دموکرات بودن، شرمنده باشند. در دوره هشت ساله اصلاحات اغلب گروه‌های اصلاح طلب برابر توان خود از حقوق شهروندی سکولارها و دگردانیشان دفاع کردند ولی برای این کار لازم نبود از هویت خود فاصله بگیرند (نمونه بارز این گروه‌ها جبهه مشارکت، سازمان‌های جاهدین انقلاب اسلامی، ملی- مذهبی‌ها و نهضت آزادی است). ولی

طرفداران دموکراسی و جدال میان دولت و مراجع

محمدجواد روح در «شرق» ۱۳ اردیبهشت پیرش جالبی را مطرح می‌کند: جایگاه دموکراسی‌خواهان در اختلاف میان دولت و مراجع چیست؟ او در اینکه پیرش «روح» به غایت پیرش مهم و اساسی است تردیدی نیابتی به خودمان راه دهد. فی الواقع اگر اهمیت پیرشی را که نویسنده مطرح می‌کند خواسته باشیم اندازه‌گیری کنیم، می‌بایستی به «روح» نمره ۱۰ داد. او دست‌کم شهادت و اندیشه طرح این سؤال را پیدا کرد. دیگر نیروهای ترقی‌خواه، اصلاح طلب و طرفدار دموکراسی، از آن چنان در برابر این مناقشه سکوت کرده‌اند که گویی این مسائل در بزرگیتاناسو یا حبیشه اتفاق افتاده. البته عده‌ای هم شأن روشنفکری و اصلاح طلبی خود را اجل از این می‌بینند که در مناقشه میان محافظه‌کاران وارد شوند. شاید هم ذات پیچیده مسئله است که آنان را به تحیر واداشته و به واقع نمی‌دانند که چه موضعی می‌بایستی اتخاذ کنند. «روح» اما این جسارت را داشته که به مسئله پردرزد. اما همه هنر او خلاصه می‌شود در طرح پیرش. چرا که در پایان مقاله او به تنها چیزی که نپرداخته روشن ساختن تکلیف سوتوالش است؛ به استثنای اینکه همگان را دعوت به گفت‌وگو می‌کند.

سؤال آن است که در بن‌بست یا اختلافی که میان رئیس‌جمهور از یک سو و مراجع از سوی دیگر بر سر مسئله حضور یا عدم حضور زنان در استادیوم‌های ورزشی پیش آمده، دموکراسی‌خواهان چه موضعی می‌بایستی اتخاذ کنند، یا از موضع احمدی‌نژاد به دفاع برخیزند. از آن مراجع دفاع کنند، یا آنکه سکوت با طمأنینه اختیار کنند؟ در یک سوی منازعه مسئله حضور مدنی زنان مطرح است. اگر قائل به تساوی میان زن و مرد باشیم، علم بالقاعده شرکت در استادیوم‌های ورزشی از جمله توبای فحشاء (ولو مسکلبی) از این برابری است. اما مشکل اینجا است که کسی دارد مدافع حقوق زنان می‌شود که در دموکراسی خواهی‌اش تردیده‌های جدی وجود دارد. از سوی دیگر اگر در این میانه نیروهای هوادار دموکراسی سکوت کنند جدای از آنکه از کنار مبارزه مدنی زنان بی تفاوت گذشته‌اند، سکوت آنان به

سیاسیست

تحکیمی‌ها با فاصله گرفتن از هویت دینی راه را برای اختلال در همبستگی درون انجمن‌ها و همچنین راه را برای دریافت ضربات پی در پی دولت پنهان بر تشکیلات دانشجویی باز کردند.

۶– پنج علت فوق به‌خوبی نشان می‌دهد که فعالان تحکیمی ارزیابی‌هایشان از اوضاع و احوال خود و جامعه بیشتر «فضایی» بوده است. اما علت ششم هم موید فضایی بودن و هم خود یکی از علل ضعف تحکیمی‌ها است. این علت همان سیاست تحریم تحکیمی‌ها در انتخابات نهمین دوره ریاست جمهوری بود. این درست است که تحریم انتخابات حقی است که هر فرد یا گروهی می‌تواند در هر انتخاباتی از آن استفاده کند، اما نکته طرفی این است که به بخشی از تحکیمی‌ها فکر می‌کردند اگر انتخابات را تحریم کنند بین ۶۰ تا ۸۰ درصد مردم در انتخابات (مثل انتخابات دوره دوم شوراهای در تهران) شرکت نمی‌کنند. ولی در عمل ۶۰ درصد مردم در انتخابات نهم شرکت کردند (و البته نظرسنجی‌ها هم کم و بیش میزان شصت درصد مشارکت را نشان می‌داد). لذا در حالی که ۶۰ درصد مردم در انتخابات شرکت کردند تحکیمی‌ها به‌جای ناسالم خواندن انتخابات آن را «نامشروع» خواندند و ارزیابی کردند. لذا طبیعی است که دولت برآمده از چنین انتخاباتی رفتار مناسب و در خور انصاف (و قانونی) را با تحکیمی‌ها نداشته باشد و دائم عرصه را بر آنان تنگ کند. نتیجه سخن اینکه شش علت مذکور (و به علاوه علل بیرونی) نشان می‌دهد چرا تحکیمی‌ها از فراز به فرود آمدند.

به نظر من به میزانی که تحکیمی‌ها در جهت رفع علل مذکور حرکت کنند دوباره اوج می‌گیرند. بدین معنا که: از اهداف دائمی جنبش دانشجویی که تقویت عرصه عمومی تقد و بررسی در محیط‌های دانشگاهی است غفلت نکنند؛ همچنین جست‌وجو کنند در راه دموکراتیک کردن جامعه سیاسی چیست و برای طی کردن این راه به چه «توان» و «امکاناتی» نیاز هست؛ یا به ویژگی‌ها و مقتضیات زنانه دانشگاه‌ها توجه کنند، انجمن‌های دانشجویی را دموکراتیک و زن‌تاز بیشتر را در تشکیلات خود مشارکت دهند؛ از ابزار هویت دینی خود در انجمن‌های اسلامی شرمنده نباشند و در همان حال برای احقاق حقوق شهروندی دگردانیش نیز مبارزه کنند؛ بدانند یکی از فرصت‌های مبارزاتی برای تقویت سازوکارهای دموکراسی در ایران دوره‌های انتخاباتی است و سیاست تحریم انتخابات آسان‌ترین راه است ولی معلوم نیست بهترین اقدام باشد.

۳ – آقای ناطق نوری در مصاحبه با روزنامه شرق در نقد برنامه‌های غیرواحقی احمدی‌نژاد می‌واژه «برنامه فضایی» استفاده کرده بود. نگارنده مفهوم «فضایی» را از آن مصاحبه الهام گرفته است.
۴ – که به نظر من راهی جز تداوم راه اصلاح طلبی نیست.
۵ – سخنرانی جلابی پور در همایش انجمن اسلامی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران است که قرار بود دیروز برگزار شود اما توسط مسئولان دانشکده لغو شد.

طرفداران دموکراسی و جدال میان دولت و مراجع

می‌توانند یکصد چهره و شخصیت تندرو و اصولگرا را لیست کنند و ببینند چه تعدادی از آنان روحانی، بالخصوص در اکتور علما و مراجع، هستند و چه تعدادی غیرروحانی. نه اینکه روحانیان در ایران ذاتاً عموماً دموکراسی‌خواه باشند و نه پیرشمداران غیرروحانی، اما نکته مهم این است که نهاد و ساختار روحانیت چه به لحاظ آموزه‌های دینی و چه به لحاظ توزیع هرم قدرت در حوزه‌ها از یک درجه‌ای از انعطاف و اعتدال برخوردار بوده است. در میان اهل سنت هم این گونه است. اما سه بن لادن یک مهندس را و ساختمان بود و ۳۳ متهم اصلی ۱۱ سپتامبر نیز جنگلی غیرروحانی بودند. در ایران حوسبان نیز رهبران سازمان مجاهدین، جبه‌الین انقلاب، بسیاری از عوامل دادستانی و تشک‌ل‌های اطلاعاتی و نظایر هم غالباً غیرروحانی بوده‌اند. به دلایل جامعه‌شناختی و تربیتی مختلف یک جور کلیت گرایبی و تنوع در حوزه‌های علمیه وجود دارد. این «پلورالیسم» از جمله بازمی‌گردد به روحیه بحث و جدل‌های درسی در حوزه‌های علمیه، و پذیرش تحمل نظرات و آرای فقهی دیگران، پرهیز ستنی از خون‌ریزی و احتیاط و حل نفس و بسیاری ویژگی‌های دیگر. قبول دارم که در طول تاریخ در میان روحانیون نیز چهره‌ها و شخصیت‌های تندرو کم نبوده‌اند. چهره‌هایی که کمترین تحمل را در برابر دیگران از جمله تصوف، دراویش و غیره نداشته‌اند. اما همه حرم درباره جریانات اصلی است که در حوزه‌ها به طور بیشتر به ترقی می‌شود. از این حتی در فقره اخیر رویارویی و برخورد با دروایش در قم قابل بررسی است که چه میزان از ماجرا به روحانیت بالاخص مراجع بازمی‌گردد و چه میزان جریانات و عوامل دیگر دست‌اندرکار بودند.

با ختم کلام آنکه به‌رغم صورت ظاهری مسئله مناقشه میان رئیس‌جمهور و مراجع، نیروهای دموکراسی‌خواه می‌بایستی همه توانشان را از یک سو در جهت مقابله با پوپولیسم و پیدایش آمريت و از سوی دیگر در جهت تقویت نهادهایی که ذاتا تکثرگراتر هستند به کار گیرند.

سال سوم ■ شماره ۷۵۶ شرق

گزارش

تجمع در دانشگاه تهران

اعتراض به لغو مجوز سمینار دموکراسی و زندگی روزمره

گروه سیاسی : در پی لغو مجوز سمینار «دموکراسی و زندگی روزمره» در دانشکده علوم دانشگاه تهران، دانشجویان این دانشگاه تجمع اعتراض‌آمیز برگزار کردند. رضا قاضی‌نوری عضو انجمن اسلامی دانشکده مدیریت دانشگاه تهران به «ایلنا» گفت : «صبح دیروز به دلیل لغو مجوز سمینار «دموکراسی و زندگی روزمره» که قرار بود از سوی انجمن اسلامی دانشکده علوم دانشگاه تهران برگزار شود، دانشجویان در داخل دانشکده علوم تجمع کردند که این امر منجر به مضروب شدن یکی از اعضای دفتر انجمن اسلامی دانشکده علوم دانشگاه تهران شد.» بدین ترتیب بود که دانشجویان معترض به طرف در ورودی دانشکده علوم که بسته شده بود، حرکت کردند. با این حال دوام اعتراض این دانشجویان به درگیری با انتظامات دانشگاه منجر شد و پس از این، دانشجویان به تجمع خود در این دانشکده ادامه دادند. گفتنی است که مسئولان داشگاه با این استدلال که شورای جدید انجمن اسلامی دانشگاه تهران غیرقانونی است، از برگزاری این برنامه در دانشکده علوم اجتماعی مخالفت کردند و از ورود سخنرانان به داخل دانشگاه ممانعت به عمل آوردند. دانشجویان پس از لغو این برنامه و درگیری رئیس دانشکده با دانشجویان، ضمن تعطیل کردن کلاس‌های خود، استعفا یی را خواستار شدند. گفتنی است که به گزارش ادوارینوز درهای دانشکده علوم اجتماعی در پی این اعتراضات رفت و آمدها به درون دانشکده، و به وسیله زنجیر بسته شد به طوری که خروج اساتید این دانشکده نیز غیرممکن بود. دانشجویان در ادامه این تجمع علاوه بر اعتراض به لغو مجوز سمینار خود، نسبت به دخالت مدیریت دانشگاه در امور داخلی دانشکده‌ها نیز اعتراض کردند.

تحلیل متفاوت دو جناح از تغییرات مدیریتی اصلاح‌طلبان: تغییرات به مرز انقلاب رسیده است

احسان تقدسی : یکی از مسائلی که در ماه‌های گذشته در عرصه اجرایی کشور مطرح بوده، بحث تغییر مدیران است. با تشکیل هر دولت جدید، انتظار می‌رود جمعی از مدیران کلیدی که احتمالاً با برنامه‌های اعلام شده رئیس‌جمهوری در دوران تبلیغات انتخاباتی همراهی و همسویی ندارند، کنار گذاشته شوند. این امری است که تقریباً به همه نقاط دنیا که سیستم سیاسی بر مبنای دموکراسی است و گردش ادواری مدیریت در آن صورت می‌گیرد، جاری و ساری است. در ایران و در دولت‌های پیشین هم، این مسئله وجود داشته است و حتی برخی روسای جمهوری همچون خاتمی با این انتقاد مواجه بودند که چرا تغییرات انجام شده و آوردن نیروهای همسو با دولت، در اندازه کافی انجام نشده است. با این حال، همواره این پرسش وجود دارد که تغییر مدیران تا چه سطحی باید انجام شود و آیا کمک دستگاه تحولات سیاسی قرار گیرند؟ سؤال دیگر آن است که با تغییر مدیران، وضعیت مدیران پیشین چگونه خواهد بود و آیا از تجارب و نظرات آنها به عنوان کارشناس استفاده خواهد شد؟ این دو موضوع از مواردی است که در هفته‌های اخیر، انتقادها را افزایش داده است.

■ **اتلاف سرمایه‌های علمی و معنوی کشور**
در این زمینه، «حمید کاینوشان‌راد» عضو شورای مرکزی جبهه مشارکت این اتفاق را امری «بدبختی» می‌داند که با تغییر مدیریت سیاسی در کشور به صورت متعارف برخی از مسئولیت‌ها دچار تغییر و تحول خواهد شد و هر دولتی حق دارد تیر همه‌را خودش را انتخاب کند اما آنچه به عقیده کاینوشان‌راد می‌تواند باعث نگرانی و تأسف باشد آن «حرم نمودن کشور از تجربیاتی است که در سال‌های گذشته حاصل شده و حتی از چنین مدیرانی در سطح مشورتی و کارشناسی نیز بهره کافی رفته نمی‌شود.» وی در ادامه ضمن اظهار تأسف از بی‌توجهی به سخنان هاشمی و خاتمی و کربویی و با اشاره به قطع حقوق برخی از مدیران دولت قبلی گفت: «قطع حقوق برخی از مدیران در حالی که همه آنها بلافاصله پس از تغییرات دولت جدید اعلام آمادگی جهت اشتغال به وظایف محوله داشته‌اند و با سکوت مسئولین فعلی مواجه شدند جای تأسف دارد.»

■ **سال گذشته بیشترین ضربه را زد**
اما «احمد پیش‌بین» که از اصولگرایان مجلس است با تأکید بر این که «باباد مدیران حفظ شوند»، می‌گوید: «اما نکته اینجاست که از کجا بدایتیم مدیران قبلی با معیار سرکار آمدند؟ و آیا دولت‌های قبلی این کار را نکردند؟» این عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس البته دو شرط را برای بقای مدیران بر شمرد و گفت : «شرط اول دینداری و متدین بودن مدیران و شرط دوم داشتن علم و تخصص است.» پیش‌بین با تأکید بر اینکه باید تلاش کنیم مدیریت‌ها ثابت باشد و از تجربه و تخصص مدیرانی که تجربه باقی‌مانده است استفاده کنیم، گفت : «بیشترین ضربه در تغییرات مدیران در سال گذشته بوده است و باید در این زمینه کارهای بیشتری کرد.»

■ **تغییر دستگاه اجرایی تا سرحد انقلاب**
بر خلاف نظر او که تمام اتفاقات را به ۸ سال گذشته متنسب می‌کند احمد شیرزاد نماینده سابق مجلس در این باره به شرق می‌گوید: «بیش مدیران از ۷ – ۸ ماه گذشته آغاز شده است.» شیرزاد می‌گوید: «تغییر مدیران منحصراً به مدیرانی که رنگ و بوی سیاسی داشتند نیست و بسیاری از کارشناسان حرفه‌ای دستگاه‌ها که در کارهای تخصصی وزارتخانه‌ها به حضور آنها نیاز بود یا خود را کنار کشیدند و یا کنارشان گذاشتند.» البته «کم‌نستند افرادی که با سابقه کمتر از ۳۰ سال تقاضای بازنشتگی کردند.»

■ **پاکسازی نیروهای انقلاب**
«حمید رشیدیان» عضو شورای مرکزی مجمع نیروهای خط امام هم در این مورد می‌گوید: «کاری که در دولت آقای احمدی‌نژاد انجام شده، کاری بی‌سابقه است و در یک کشور انقلابی این کار نباید اتفاق بیفتد. تغییر کلی مدیران بخشی است و آثار بسیار زیادی در تغییر کلی مجلس است که می‌گوید: «در کشور ما تغییر دولت را با تغییر نظام عوضی می‌گیرند. هر دولتی که عوض می‌شود فکر می‌کند انقلاب شده و همه باید عوض شوند.» این عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس در ادامه گفت : «من در دولت آقای خاتمی هم معتقد به این روند بودم و هم در دولت آقای احمدی‌نژاد.» خدادادی در پایان گفت : «این حرکت‌ها باعث دلسردی مدیران می‌شود.»